

Základy imunologie

Obrana proti infekci

- **nespecifická**

(vrozená, přirozená)

- ✓ proti mnoha různým patogenům
- ✓ již při narození
- ✓ působí okamžitě
- ✓ probíhá vždy stejně

- **specifická**

(získaná, adaptivní)

- ✓ proti konkrétnímu patogenu
- ✓ vyvíjí se postupně
- ✓ nástup účinku pomalejší
- ✓ při opakovaném kontaktu výraznější

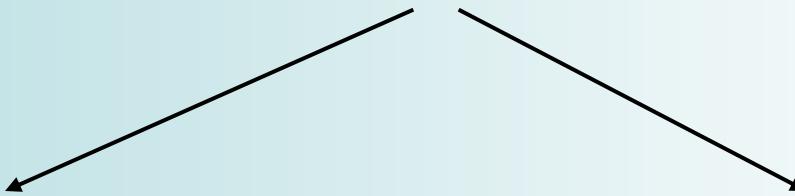
Nespecifická imunita

- bariéry bránící usazení a průniku mikrobů
- buněčné mechanismy
- humorální mechanismy

Bariéry proti usazení a průniku mikrobů

- Kůže: pro mikroby neprostupná (vyjímka leptospiry, papilomaviry, larvy parazitů)
- Sliznice: hlen, sliny, slzy, obměna buněk
- Normální mikroflóra: brání usídlení patogenních mikrobů
- Ochranné funkce a reflexy: kýchání, kašel, zvracení, zrychlená střevní peristaltika, mrkání

Nespecifická imunita

Buněčná

- ✓ fagocyty
- ✓ NK buňky
- ✓ eosinofily ...

Humorální

- ✓ komplementový systém
- ✓ interferony
- ✓ cytokiny, proteiny akutní fáze...

Fagocyty

- Neutrofily (polymorfonukleáry) – proti původcům hnisavých infekcí (většina bakterií)

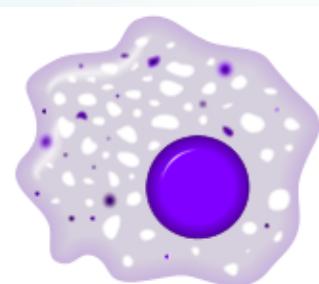
neutrofil

- Makrofágy – proti intracelulárně se množícím agens (intracelulární bakterie, viry)

monocyt

makrofág

Fagocytóza

1. Chemotaxe

chemotaxiny: C5a, C3a, leukotrieny, IL-8, bakteriální oligopeptidy

2. Adherence

fagocytární lektiny, nespecifické opsoniny (C3b, MBL), specifické opsoniny (protilátky)

3. Vlastní pohlcení

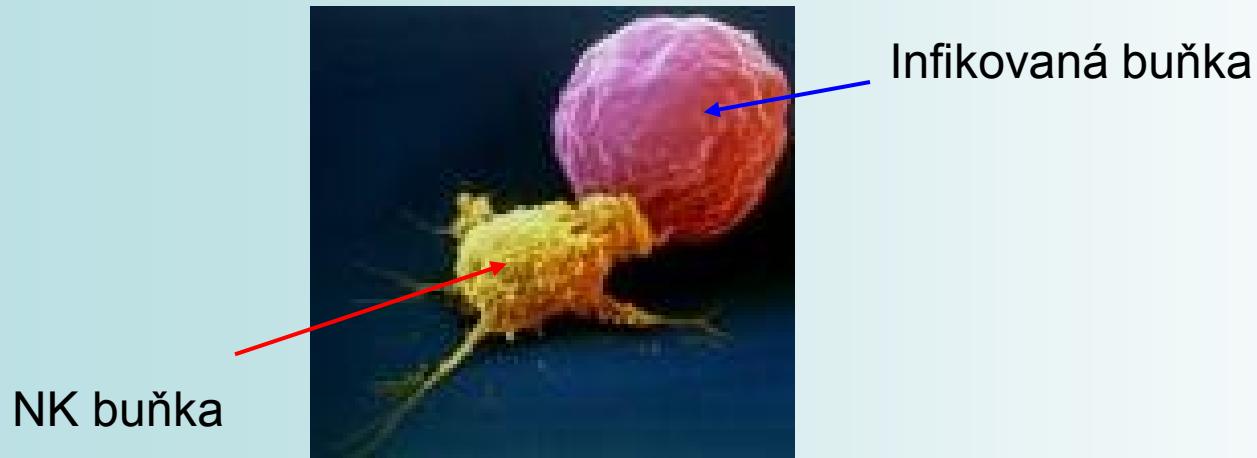
aktin a myosin

4. Nitrobuněčné ničení

enzymy, lakoferin, bazické proteiny, reaktivní kyslíkové metabolity

NK buňky

- z angl. *natural killers* – přirození zabíječi
- velké granulární lymfocyty
- obrana proti virovým infekcím

Komplementový systém

- systém bílkovin přítomných v krevním séru C1 – C9 (fragmenty a, b)
- aktivace klasickou, alternativní a lektinovou drahou
- kaskádový jev – produkt jedné reakce katalyzuje další reakci
- Význam: chemotaxe (C5a, C3a), opsonizace (C3b), lýza buněk (membránový útočný komplex C56789)

KLASICKÁ CESTA

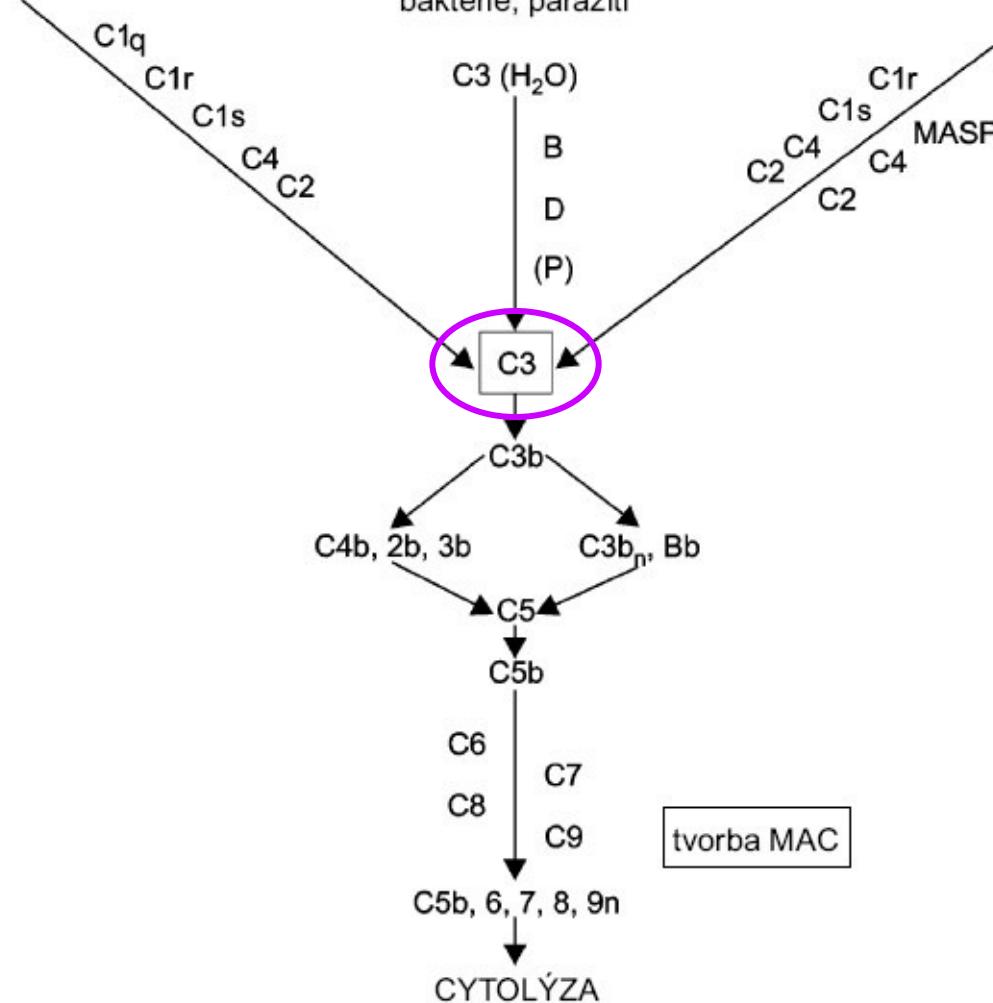
imunokomplexy, CRP,
IgG- nebo IgM-agregáty

ALTERNATIVNÍ CESTA

IgA-, IgE-agregáty, LPS,
polysacharidy, viry,
bakterie, paraziti

LEKTINOVÁ CESTA

oligosacharidy

Interferony

- univerzální antivirový účinek
 - ✓ IFN α – tvořen monocyty a makrofágy
 - ✓ IFN β – tvořen fibroblasty
 - ✓ IFN γ – tvořen T lymfocyty a NK buňkami
- Význam: antivirový, antiproliferativní, imunomodulační účinek

Specifická imunita

Buněčná

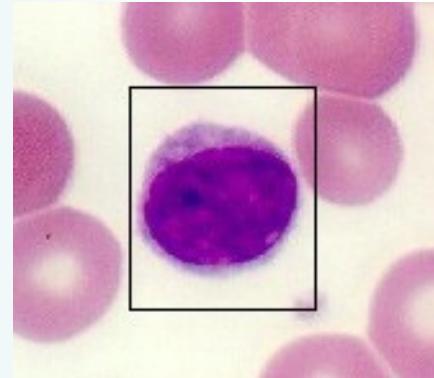
✓ T lymfocyty

Humorální

✓ B lymfocyty
✓ protilátky

T lymfocyty

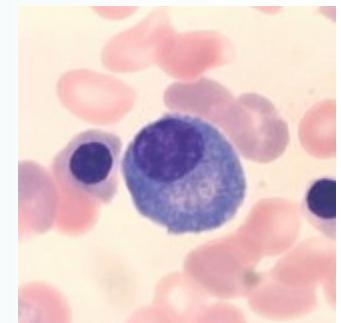
- kmenové buňky z kostní dřeně
- **T**- dozrávání v **thymu**

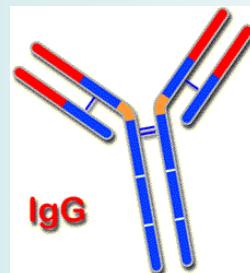
- ✓ cytotoxické T buňky (Tc) – zabíjejí antigenně změněné buňky (buňky infikované viry)
- ✓ pomocné T buňky (Th) – produkují cytokiny, Th1 (aktivace makrofágů, intracelulární patogeny), Th2 (aktivace B buněk, extracelulární patogeny)
- ✓ supresorové T buňky (Ts) – tlumí imunitní reakci

B lymfocyty

- **B** – u ptáků dozrávání ve Fabriciově **burse**, u savců v kostní dřeni (**bone marrow**)
- lymfocyty B → plazmatické buňky

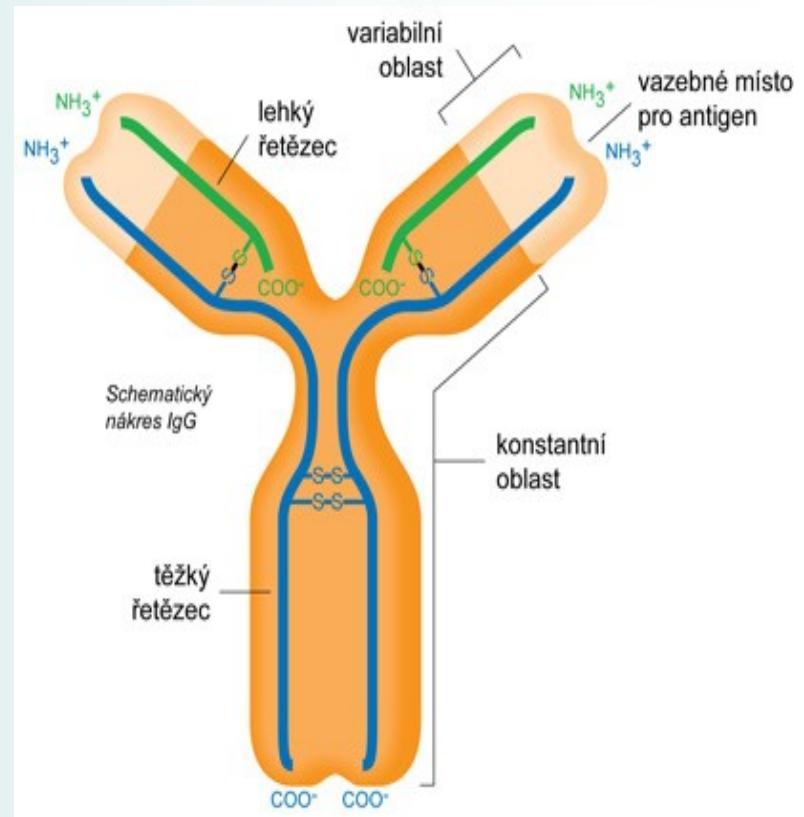

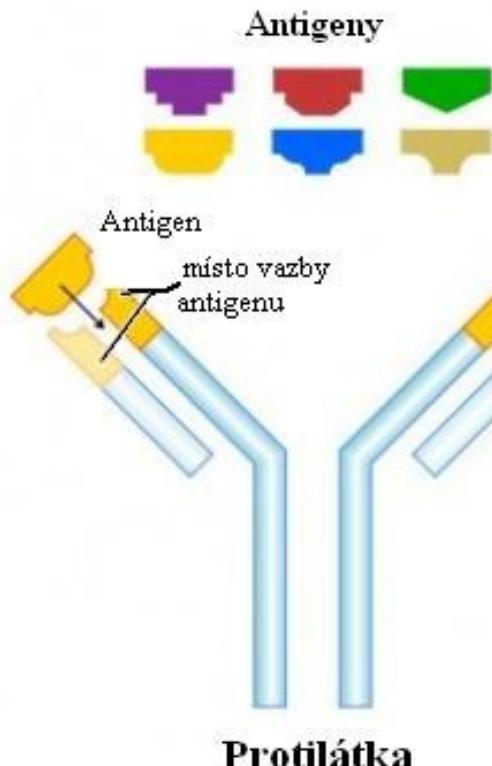
produkce protilátek (imunoglobulinů)

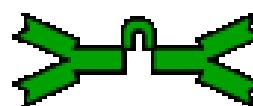
Protilátky

- imunoglobuliny schopné specificky se vázat na antigen
- tvořeny plazmatickými buňkami (plazmocyty)
- třídy imunoglobulinů: IgG, IgM, IgA, IgD, IgE

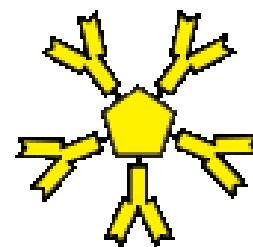

Monomer
IgD, IgE, IgG

Dimer
IgA

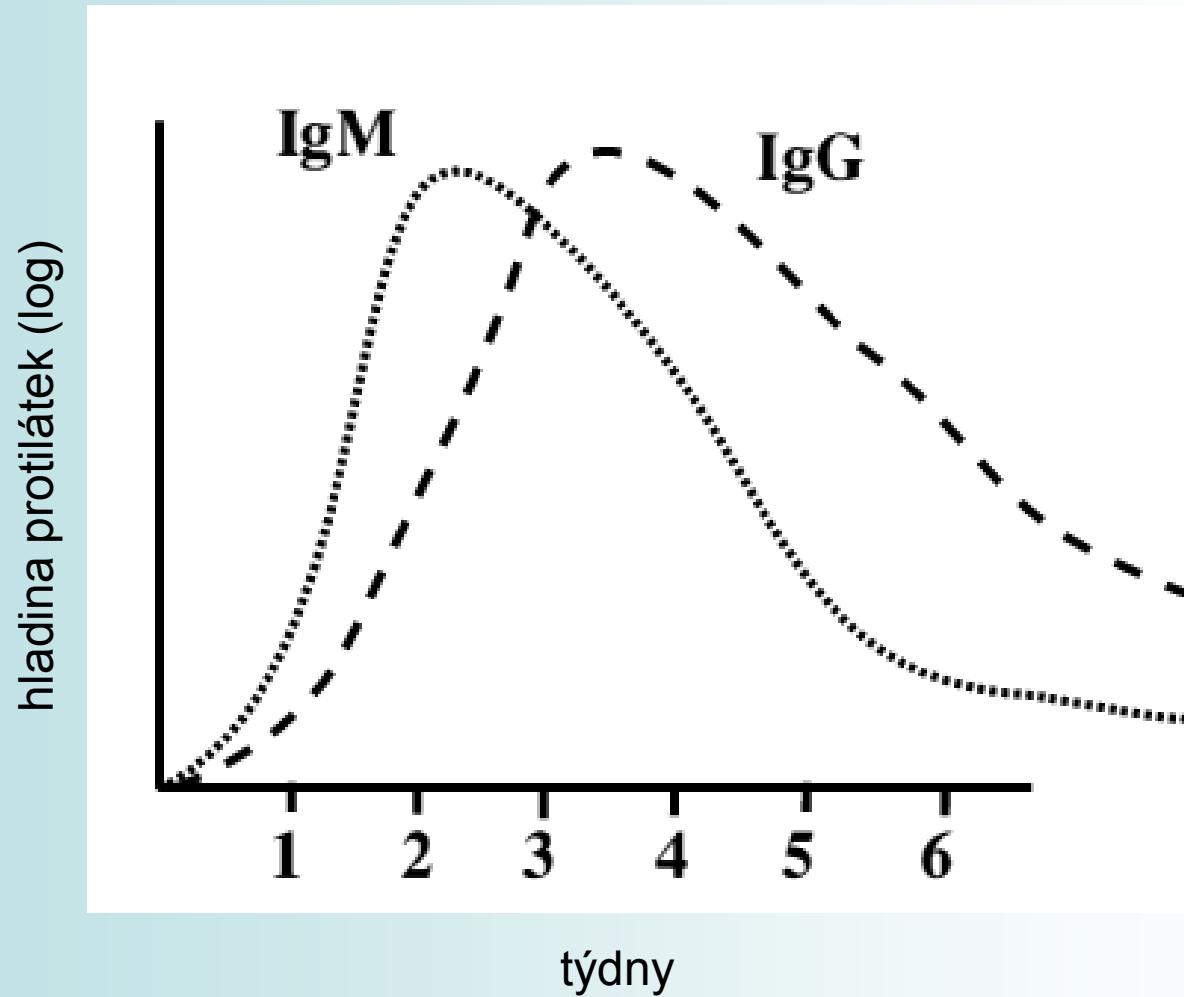

Pentamer
IgM

Význam protilátek

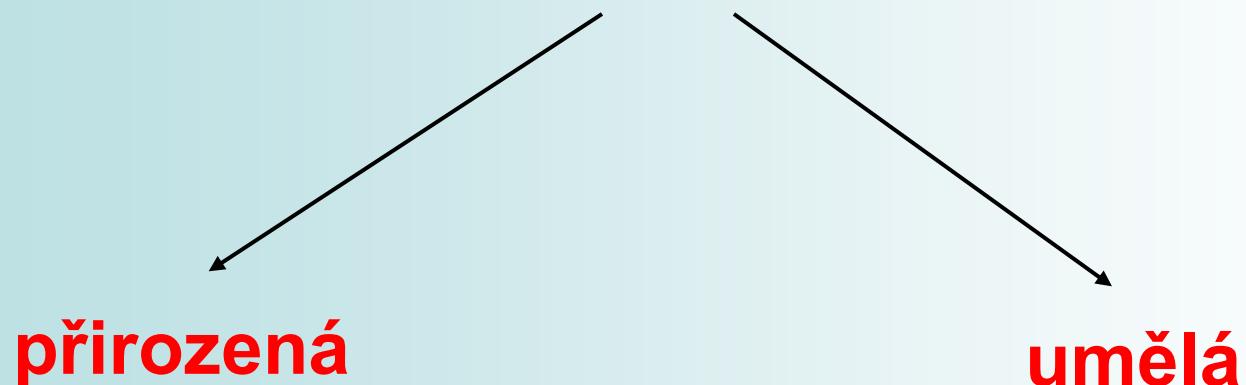
- **IgG:** opsonizace, neutralizace toxinů a virů, aktivace komplementu klasickou drahou, přestup přes placentu
- **IgM:** začátek imunitní reakce, aktivace komplementu klasickou drahou
- **IgA:** slizniční imunita
- **IgE:** ochrana proti parazitům
- **IgD:** receptor B buněk pro příslušný antigen

Dynamika tvorby protilátek

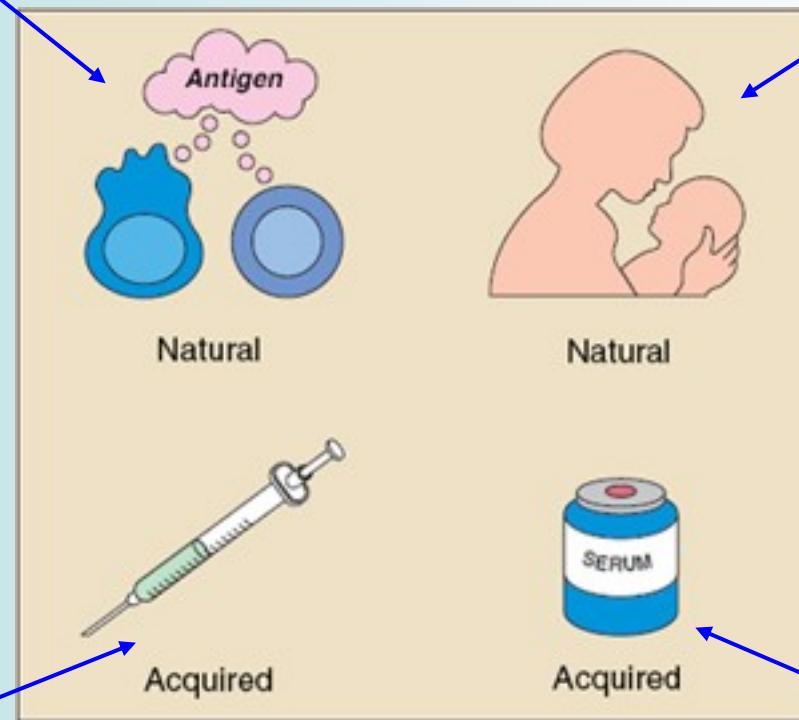
Imunizace

= proces vedoucí ke vzniku imunity

Imunizace přirozená aktivní
– po infekci

Imunizace přirozená pasivní
– transplacentární

Imunizace umělá aktivní
– po očkování

Imunizace umělá pasivní –
po podání imunoglobulinu

Umělá imunizace aktivní

= vakcinace, očkování

- podání očkovacích látek (vakcín) vedoucí ke vzniku imunity
- slovo vakcina odvozeno z lat. *vacca*, kráva

souvislost s Jennerovým objevem očkování proti variole tekutinou z puchýřů kravských neštovic

Historie očkování

- **Vakcinace**
- Teorie: lidé, kteří se nakazili kravskými neštovicemi, neonemocněli pravými neštovicemi
- První vakcinace:
14.5.1796 Edward Jenner naočkoval osmiletému chlapci hnědém z vřídka způsobeného kravskými neštovicemi. Chlapec onemocněl kravskými neštovicemi, za šest týdnů se uzdravil. Jenner ho poté infikoval vakcinační dávkou pravých neštovic. Podle Jennerova předpokladu u chlapce nemoc nepropukla.

Britský lékař Edward Jenner, 1749 - 1823

Očkování proti variole

„Jehla“ pro očkování proti neštovicím z roku 1840

Variola vera – pravé neštovice

Virus varioly

Bifurkační jehla

Vakcinace

Eradikace varioly (WHO): vakcinace v Etiopii, 70. léta minulého století.

OČKOVACÍ KALENDÁŘ – pravidelné očkování dětí v České republice

dle vyhlášky č. 537/2006 Sb. o očkování proti infekčním nemocem, ve znění pozdějších předpisů, a podle zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů - změny od 1.1.2018.

Věk dítěte	Pravidelné očkování
1. měsíc	tuberkulóza pouze u dětí s indikací dle přílohy č. 2 vyhlášky 355/2017 Sb.
3. měsíc (od 9. týdne) 1.dávka	záškrt, tetanus, dávivý kašel, invazivní onemocnění vyvolané Haemophilem influenzae b, přenosná dětská obrna, virová hepatitida B
5. měsíc 2. dávka	záškrt, tetanus, dávivý kašel, invazivní onemocnění vyvolané Haemophilem influenzae b, přenosná dětská obrna, virová hepatitida B
11. – 13. měsíc 3. dávka	záškrt, tetanus, dávivý kašel, invazivní onemocnění vyvolané Haemophilem influenzae b, přenosná dětská obrna, virová hepatitida B
13. – 18. měsíc 1. dávka	spalničky, zarděnky, příušnice
5. – 6. rok 2. dávka	spalničky, zarděnky, příušnice
5. – 6. rok	záškrt, tetanus a dávivý kašel
10. – 11. rok	přenosná dětská obrna, záškrt, tetanus, dávivý kašel
13. – 14. rok	lidské papilomaviry (nepovinné, ale hrazené z veřejného zdravotního pojištění)
25. rok	tetanus + další přeočkování vždy po 10 až 15 letech